

L'aventura dels quatre amics

Descripció

En una tarda d'estiu, just quan el sol començava a amagar-se darrere de l'horitzó, quatre nens es preparaven per a una emocionant aventura a la platja de Vilassar de Mar. La Tanit, una nena de 8 anys amb una imaginació desbordant, liderava el grup. Al seu costat anava la seva germana petita, la Isona, de 6 anys, i el Pau, company de classe de la Isona, amb qui sempre compartien rialles i secrets. Tancava la comitiva en Gerard, el germanet de 3 anys del Pau, que mirava el món amb uns ulls plens de curiositat.

Amb els cistells plens d'entrepans i les canyes de pescar a la mà, van caminar cap a les roques que es trobaven a l'extrem de la platja, on les onades es trencaven amb suavitat. Era un lloc especial que només ells coneixien, ple de racons amagats i misteris per descobrir.

—Quan arribem a les roques, podem fer una cova! —va proposar la Tanit amb entusiasme, ja imaginant-se una fortalesa de pirates.

—Sí! I la podem decorar amb petxines! —va afegir la Isona, somiant en un refugi ple de tresors marins.

El Pau, que sempre tenia idees enginyoses, va suggerir:

—Podem fer una bandera amb algues i penjar-la a l'entrada!

El petit Gerard, amb la seva energia inesgotable, corria amunt i avall, recollint pedres que li semblaven màgiques.

Quan van arribar a les roques, el cel ja començava a tenyir-se de colors rosats i ataronjats. Es van posar mans a l'obra, i en un tres i no res, havien construït una cova feta de pedres i sorra. La Tanit i la Isona es van encarregar de recollir petxines per decorar-la, mentre que el Pau treballava amb les algues per fer la bandera més bonica que havien vist mai.

Amb la cova acabada, es van asseure a l'entrada, observant com el sol es fonia en el mar, deixant pas a un cel estrellat. Era el moment perfecte per començar la pesca. Cada nen va agafar la seva canya i es va concentrar en l'aigua fosca, esperant amb paciència que algun peix curiós piqués l'ham.

De sobte, el Gerard va cridar amb entusiasme:

—Mireu! Allà a l'aigua! Una llum blava!

Els quatre nens van aixecar la vista, i efectivament, una resplendor blava s'acostava a la vora. A mesura que s'apropava, van veure que era una medusa, però no una medusa qualsevol. Aquesta brillava amb una llum màgica que il·luminava l'aigua al seu voltant.

—Quina passada! —va murmurar la Tanit amb els ulls ben oberts—. Mai no havia vist una medusa així.

—És com si estigués ballant —va dir la Isona, encantada amb els moviments suaus de la criatura.

El Pau, sempre ple de curiositat, va voler saber més:

—Potser és una medusa màgica. I si ens vol explicar alguna cosa?

La medusa va seguir ballant a prop d'ells durant una bona estona, com si volgués formar part de la seva aventura. Els nens, bocabadats, la van observar en silenci, deixant que la màgia d'aquell moment els envoltés.

Finalment, la medusa va començar a allunyar-se lentament cap al fons del mar, deixant un rastre de llum que es va anar apagant a poc a poc.

—Aquesta ha estat l'aventura més increïble de totes! —va exclamar la Isona mentre recollien les seves coses per tornar a casa.

—Sí, i la nostra cova serà el lloc secret on sempre recordarem aquesta nit —va afegir la

Tanit amb un somriure.

Amb el cor ple d'emocions i els ulls brillants d'alegria, els quatre amics van començar el camí de tornada, deixant enrere la cova, les roques i el mar. Sabien que aquella nit a Vilassar de Mar seria una història que compartirien per sempre, una d'aquelles aventures que només es viuen amb els amics de veritat.